

בעזהש"ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

◀ פרשת השבוע ▶
אמור

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב"ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום"
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

מושב בטחה בביהכנ"ס נחלת יצחק
בראשות רב המושב ונשיא הכולל הרב ניסים יצחק שליט"א
כל יום חמישי בשעה 12:15

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע באתר לדעת
וכן באתר דרשו

© כל הזכויות שמורות למחבר
עימוד שערים ועריכה: 054-8470581

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת אמור תשפ"ב

איך מתמודדים עם "כולם"

"אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם" [כי' א']

רש"י במקום מפרש: "אמור... ואמרת" להזהיר גדולים על הקטנים, שבמצווה של הכהנים שלא להיטמא למת, הגדולים צריכים להזהיר את הקטנים.

ונשאלת השאלה, מדוע דווקא במצווה הזו ישנו ציווי לכהנים הגדולים שיזהירו את הקטנים? למה אין ציווי להזהיר גדולים על הקטנים על שמירת שבת, על תרומות ומעשרות ובעוד הרבה מצוות? ולא מצאנו בשום מצווה אחרת שיש ציווי להזהיר גדולים על הקטנים???

והתשובה: שבמצווה הזו יש משהו ייחודי שאין בשום מצווה, נתאר לעצמנו, ילד כהן שידוע ושומע שיש לווייה של גדול הדור, ורואה את כולם יוצאים ללוותו, רחובות שלמים

נסגרים לתנועה, מקומות לימודים נסגרים, וכל זה כדי להשתתף בלווייה, כלי תקשורת מכל העולם באים לסקר את האירוע, אנשי הצלה ובטחון שבאים לאבטח אירוע בסדר גודל שכזה.

ואותו ילד כהן פונה לאבא שלו, ואומר לו: "אבא, בא נלך גם אנחנו" אומר לו האבא: "אנחנו לא הולכים".

"למה אנחנו לא הולכים???" כל החברים שלי הולכים???" כל השכנים שלנו הולכים???" שואל הילד ומתפלא.

וכאן, האבא צריך להתמודד עם טענה של "כ-ו-ל-ם", כולם בן, ואנחנו לא! לך תסביר לילד למה כולם בן ואנחנו לא.

אומר האבא לילד: כולם הולכים ואנחנו לא הולכים, אתה יודע למה!?! כיון שאנחנו "כהנים"!!! כהנים זה רמה אחת מעל כולם!!! ואפילו שכולם הולכים אנחנו לא הולכים.

"ושמרתם מצותי" את המצוות צריך לשמור שלא יעלמו, כיון שאם אתה לא תשים לב זה נעלם!!!

קורה שאדם בא לברך ברכת המזון מתוך ברכון, הוא רוצה לברך בכוונה, אבל פתאום עולה לו מחשבה על העבודה, מה יהיה עם הקידום שהבוס הבטיח לי... עולה לו מחשבה על הסידורים בבנק ועוד דברים, וברוך השם לא חסר על מה לחשוב.

יש שאומרים על הפסוק בתהילים: "אלה ברכב ואלה בסוסים, ואנחנו בשם ה' אלוהינו נזכיר" [כ', ח']

יש כאלה שנזכרים בכל הסידורים שהם צריכים לסדר כשהם נמצאים ברכב.

ויש כאלה שנזכרים בכל הסידורים כשהם בסוסים... כשהם ברכב רכבת וכו'.

ואנחנו "בשם ה' אלוהינו נזכיר" רק מתחילים "ה' שפתי תפתח" ומיד אנחנו נזכרים בכל מה שעבר עלינו... ובכל מה שאנחנו צריכים לסדר...

אם אתה לא מתכוונן לזה, אז זהו שזה פשוט נעלם, כיון שעל היצר הרע

לכן דווקא כאן התורה אומרת ומצווה לגדולים להזהיר את הקטנים, כיון שדווקא כאן יש את העניין שצריך לעמוד נגד הטענה של "כולם"...[ע"פ יחי ראובן]

דבר נוסף, התורה באה ללמד אותנו, אבא ואמא יקרים! כאשר אתם באים לחנך את הילדים שלכם, והילד בא בטענה שכולם עושים כך.

האפשרות להתמודד עם טענה כזו, היא על ידי שתגיד לו: "אנחנו כהנים!!! אנחנו רמה אחת מעל כולם" אל תוריד את השני, תרים את עצמך.

לשמור! לא רק על הארנק

"ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אני ה' " [כ"ב, ל"א]

אם שלחת ילד למכולת עם האשראי, אתה אומר לו שישמור על זה היטב, מה פירוש "לשמור"???

"לשמור" פירושו, שלא יקחו לו את זה ושלא יאבד, אומרת התורה:

הרבה זמן, ויצא שהם הגיעו מאוחר לצפון, וכשהם עדיין בפקקים הם רואים שהזמן של תפילת מנחה עומד לעבור... ויש להם בעייה שהם רק תשעה גברים וחסר להם העשירי למניין.

הם בקשו מהנהג להצטרף עשירי למניין, בגלל שהם לא רוצים לקחת סיכונים מיותרים ולחכות עד שיגיעו ליעד שלהם, מכיון שאם הם יתקעו עוד בפקקים הם יאבדו לגמרי את זמן תפילת מנחה, והם מפחדים שבהמשך הדרך לא יהיה להם איפה לעצור, ולכן בקשו ממנו אם הוא יוכל להשלים להם עשירי למניין לתפילת מנחה,

אמר להם הנהג שהוא מוכן להשלים להם מניין בתנאי שיביאו לו סידור וכיפה, ארגנו לו כיפה וסידור ואמרו לו שיעצור בתחנת הדלק הקרובה והם יתפללו שם בצד.

מה??? אמר הנהג, להתפלל בחוץ??? ממש לא!!!

אם מתפללים זה רק בבית כנסת, הם ראו שהוא לא מוותר על בית כנסת

אומרים חז"ל: "אתה ישן והוא ער לך" שהרבה פעמים אנחנו לא שמים לב והיצר הרע לא נרדם לרגע, ובכל הזדמנות שיש לו הוא מנסה להפיל אותנו, ואנחנו צריכים לא לתת לו לנצל רגעי חולשה.

זה במילה אחת "ושמרתם" אם לא תשמרו, זה יעוף! זה יעלם! ואחרי זמן נגלה שנשארנו בלי כלום ביד.

השגחה בקיבוץ

ויש עוד ביאור שהתורה אומרת לנו אתם צריכים לדאוג ל"ושמרתם ועשיתם" ואחר כך בורא עולם ישלים את התמונה אחרי "ושמרתם ועשיתם" אז מגיע ה"אני ה"

וצריך לדעת, שאם אנחנו מתאמצים, בורא עולם נותן את הסייעתא דשמיא להמשך.

סיפור שהיה עם משפחה שנסעה לצפון ולקחו מיניבוס עם כולם ביחד, ועד שאספו את כל המשפחה לקח

ואמרו לו שיכנס ליישוב הקרוב, ויחפש שם בית כנסת.

נכנסו לאיזה קיבוץ והתחילו לשאול אנשים: "איפה יש בית כנסת? הם לא ידעו מה זה בית כנסת, ושאלו אותם: מה זה בית כנסת? האם זה ממתק חדש? 😊

הם ניסו שוב לשאול, עד שאחד התושבים אמר להם: כן, יש בסוף הקיבוץ צריף קטן ושם יש בית כנסת, הם הגיעו לשם ותוך דקה הגיע לשם אדם ופתח להם את דלת בית הכנסת, הם נכנסו והתפללו.

כשסיימו ובאו לצאת, ניגש אליהם האדם שפתח להם את בית הכנסת, ואמר להם שיחכו רגע, הוא רוצה לספר להם סיפור השנחה שהם לא שמעו בחיים.

וכך סיפר: לפני כמה חודשים עברתי מוות קליני ל"ע ול"ע והייתי מטופל בטיפול נמרץ במשך תקופה יחסית ארוכה, ונדרתי לבורא עולם: שאם הוא יוציא אותי מפה עומד על שתי רגליים, אני בונה בית כנסת בקיבוץ.

וברוך השם כמו שאתם רואים אני עומד על שתי הרגליים שלי, חזרתי לחיים!!! וכשבאתי לקיים את הבטחתי, אמרו לי בקיבוץ: תגיד, אתה נורמלי?! לבנות בית כנסת בקיבוץ זה כמו לפתוח התנחלות בתוך שכם, וגם מי יבוא לך להתפלל, היחיד שישלים לך מניין זה בורא עולם.

אמרתי להם: שהתורה אומרת "ושמרתם... ועשיתם" אתם תעשו את מה שצריך, ואת התוצאות, מה יהיה? ואיך יהיה? ולמי זה יועיל? את כל השאלות האלו ותשובותיהן תשאירו לבורא עולם.

ובאמת התחלתי לטפל כמה שהבטחתי והתחלתי להקים את בית הכנסת, והאמת שזה לא היה פשוט, כי לא היתה שום עזרה משום אדם והקושי היה עצום, אבל כל זה לא ייאש אותי.

והנה אתם רואים שברוך השם יש בית כנסת, ושתדעו שרק היום סיימתי להכניס את כל החומשים והסידורים, והתגנבה לי מחשבה שבאמת הם צודקים מי יבוא לבית כנסת?? ועוד

אולי שהתורה תספר לנו גם איפה הוא היה גר???

ופשוט וברור שהתורה לא מספרת לנו סתם סיפורים, ועל כל מילה שקיימת בתורה, או מיותרת, יש תילי תילים של הלכות, ואם כן פשוט וברור שאם התורה מביאה לנו את השם של אמא שלו היא באה ללמד אותנו משהו, ואם כן מהו הלימוד???

והתשובה: שהתורה באה לומר לנו, שלכל מעשה יש השלכות, והסיבה שקראו לה "בת דברי" אומר רש"י משום שהיתה פטפטנית ומדברת עם כל אדם, ולכן יצא ממנה "המקלל".

אתה לא יכול לעשות מה שבא לך, ולצפות שהילדים שלך יהיו קדושי עליון.

גם אם הילדים שלך חלו בקורונה, דע לך, שהם עדיין מריחים טוב מאוד!!! 😊

והם מרגישים מה באמת חשוב לך...

ואם אתה בתהליך של ירידה חלילה, אז גם הילד יתקדם עם זה עוד כמה

שזה נמצא באמצע קיבוץ?? מי בכלל יודע על קיזמו???

ואמרתי לעצמי, אני בא לפתוח ומבחינתי אני עושה מה שאני יכול וזה ה"שמרתם... ועשיתם" ואחרי שיש את זה, אז "אני ה' " בורא עולם דואג להמשך.

והנה אתם באתם מניין שלם, תגידו לי, פעם שמעתם על השגחה פרטית כזו מדהימה???

לקפוץ מבורג' חליפה רק שתי קומות

"ושם אמו שלמית בת דברי" [כ"ד י"א]

התורה מגלה לנו מי היתה אימו של "המקלל" ואומרת שאמו זאת "שלומית בת דברי", ונשאלת השאלה: מה העניין לומר לנו מהו שמה של אמו?

שהוא כמעט גוי ולא גוי שלם, כיון שהאדם נמשך בדעותיו אחרי בני מדינתו, החברה שהוא נמצא בה משפיעה עליו ברמות שהוא לא חולם.

באחת האונברסיטאות היוקרתיות התקיים ניסוי מעניין, שמטרתו להוכיח עד כמה האדם מושפע מהחברה.

[בהרבה מקרים אנחנו מביאים שעשו ניסויים באונברסיטה, והאמת שהכל כתוב בספרים הקדושים, חז"ל הגיעו לתוצאות המחקרים, גם בלי בזבוז אנרגיה על מחקרים וניסויים] ולהלן הניסוי: מספר אנשים נכנסו לחדר, ועם כולם דיבר המרצה מראש, ורק עם אחד מתוכם לא דיברו וכמובן שהוא לא ידע על זה.

חלקו לכל המשתתפים כרטיסים עם שני קווים ארוכים בכל מיני צורות, כאשר כל כרטיס ממוספר, ולכולם יש את אותם הכרטיסים.

ואז שאל המרצה: כרטיס מספר 1, מהו הקו הארוך ומהו הקו הקצר?? וענו כל העם יחדיו ויאמרו: הקו הימני הוא הקו הארוך.

צעדים, ואי אפשר לומר אני רוצה לרדת רק קצת... אין דברים כאלה!

היה אדם שרצה לקפוץ ממגדל "בורג' חליפה" בדובאי, אמרו לו: הללו!!! אתה תתרסק!!!

אמר להם: אני קופץ רק שתי קומות ועוצר! אמרו לו: אין כזה דבר!!! אם אתה קופץ, אתה מגיע עד למטה ומתרסק, ואי אפשר לעצור באמצע את הנפילה!

אותו דבר, אם אדם מתחיל בירידה רוחנית, מתחיל להכניס כל מיני תכנים לא ראויים, דע לך שלא תמיד הברקסים עובדים, ובמיוחד כאשר אתה נמצא במהירות... זה סוג של אל חזור...

מסופר על אדם שבא בוכה לחפץ חיים, וסיפר לו שהבן שלו כבר כמעט גוי, אמר לו: אתה לא יכול לשלוח את הבן שלך לאונברסיטה בברלין ולצפות ממנו שיחזור מוואלוויץ עם גמרא ביד.

אם שלחת אותו לברלין ולא שמרת עליו מרוחות זרות, אז תודה לה'

קורה איתך היום? היום זה לא היום שלך!

הם המשיכו עוד כמה כרטיסים כשלכולם יש את אותה התשובה.

ואז בכרטיס מספר 25, שוב כולם ענו על הקו הימני, והוא חושב מה לענות, היה נראה לו שכולם טועים, אבל כולם כבר לא חיכו לתשובה שלו... והסתכלו עליו... הוא חיכה במשך דקה שהיתה נדמית לו כנצח.

ואחר כך אמר את התשובה כמו שכולם אמרו, לא כמו מה שהוא באמת חשב.

כמה רגעים לאחר שהוא ענה את התשובה, הודיע המרצה: הניסוי הסתיים!!

מה הניסוי הסתיים??? שאל הסטודנט, ותוך כדי הוא קולט שהחברה מחייכים, מה אתם מחייכים??? שאל.

אמר לו המרצה: הניסוי בא לבדוק עד כמה החברה יכולה להשפיע על החשיבה של האדם, כמה היא יכולה להכתיב לאדם איך להתנהג, ואפילו איך לחשוב.

המרצה המשיך ושאל: בכרטיס מספר 2, מהו הקו הארוך ביותר?

כאן כבר זה היה מסובך יותר, הם הסתכלו וענו: הקו השמאלי הוא הארוך ביותר.

וכך הוא המשיך לעוד כרטיסים נוספים, יותר מורכבים, אבל כולם נתנו את אותה התשובה.

עד שהגיע לכרטיס מספר 7, וכאן כולם ענו שהקו הימני ארוך יותר, והסטודנט שלא דברו איתו לפני אמר שהקו השמאלי ארוך יותר.

ומיד ברגע שהוא אמר את זה, כולם הסתובבו לכיוונו והסתכלו עליו בצורה שגם בלי לומר כלום, זה כאילו אתה צועק לו: הלו!!! אתה נורמלי????

וכך המשיכו עוד מספר כרטיסים, כשכולם אומרים את אותה התשובה.

ואז הגיעו לכרטיס מספר 15, כשכולם אומרים על הקו הימני שהוא הארוך ביותר, והוא חושב מה לענות, ולבסוף הוא אומר לא כמו כולם, ואומר: שהקו השמאלי ארוך ביותר, וגם כאן כולם הסתובבו אליו: הלו!!!!!! מה

לפעמים אדם אומר לעצמו, גם אם אני אהיה בחברת אנשים מסויימים זה לא כל כך נורא, אני לא אתן להם להשפיע עלי, איי, איי, איי איי אין לך מושג עד כמה הם משפיעים עליך, אבל אתה לא שם לב מכיון שזה קרוב מידי אליך.

כמו ילד שגדל וההורים שלו תמיד נמצאים לצידו ולא רואים את ההתקדמות שלו, אבל אם בא איזה דוד מאמריקה הוא רואה איך הוא גדל, ואומר וואיי, איך גדלת!?

ואותו דבר, אם אתה נמצא בחברה מסויימת, אין לך מושג כמה שאתה מושפע מהם, ולא משתנים ביום אחד זה תהליך שלוקח זמן...

והאמת שהרמב"ם זיע"א, ללא שום מחקר או ניסוי כתב את זה: שטבע האדם שהוא נמשך בדעותיו אחרי בני מדינתו.

אני דיברתי עם כולם לפני הניסוי, ותכננתי איתם ביחד שבכרטיסים שאתה אמרת תשובה שונה, הם יגידו תשובה הפוכה מהאמת.

ותכננתי איתם שיסתכלו עליך אחרי שאתה עונה תשובה הפוכה במבט של רחמים... כאילו שקרה לך משהו, ואם בפעמים הראשונות אמרת את דעתך בניגוד לכולם שאמרו משהו אחר בהמשך כבר הפריע לך שכולם אומרים תשובה אחרת, ולא ענית מיד, אלא חשבת האם לומר מה שבאמת נראה לך או לומר כמו כולם.

ואת השאלה האחרונה אפילו שהיה נראה לך אחרת מכולם, אמרת כמו כולם!!! כיון שלא יכלת להרגיש שונה מכולם וכבר שכנעת את עצמך שאולי אתה לא רואה כל כך טוב, ואמרת לעצמך, לא יכול להיות שכולם טועים, ולבסוף אמרת תשובה כמו כולם, ואפילו שהתשובה של כולם היא איננה נכונה.

וזה היה הניסוי לראות עד כמה גדולה כוחה של השפעת החברה על האדם.

סיכות במחזן בתור משאלה אחרונה

"ונקדשתי בתוך בני ישראל" [כ"ב
לב]

סיפר אבי מורי שליט"א: על הצדקת "ללה סוליקה" ע"ה שהיוותה סמל לצניעות וקדושה ליהודי מרוקו, והאמת, שכאשר שומעים סיפור כזה, כל מי שיראת שמיים היא חלק מהיום יום שלו, הוא לא יכול שלא להתפעל מצד אחד, ומצד שני להודעו עד לאן בן אנוש יכול להגיע, ועד כמה זה מחייב אותנו, גם אם לא נגיע לדרגות כאלו, אבל לפחות נשתדל.

בדרך כלל ישנה טעות רווחת: או הכל או כלום!!! ואם אין לי הכל, ואני לא מצליח להגיע למקסימום, אז אני בכלל לא מתחיל לנסות.

אבל זו טעות!!! כיון שכל התקדמות ואפילו הקטנה ביותר, אין לנו מושג עד כמה שזה מגן עלינו, כמה שזה שומר עלינו, משום שאם אנחנו מתקדמים, גם אם זה בקצב איטי, אבל אנחנו בכיוון של עליה.

כשבורא עולם רואה אדם שהוא בכיוון של עליה, גם אם יקח לו זמן להגיע ליעד, משמיים יחכו לו בסבלנות... אבל אם הוא בכלל לא בכיוון, אז ההסתכלות עליו היא לא טובה.

ועצה שלי: לא כדאי להיות במצב כזה... כיון שבזמן הזה שכל אדם צריך שמירה שמיימית מכל מיני מרעין בישין, אין דבר טוב יותר מאשר להיות במצב של עליה.

אחד מחוקי התנועה הוא שבנתיב השמאלי נמצאים רק לצורך עקיפה, ואחר כך חוזרים לנתיב הימני, אלא אם כן יש עומס תנועה שאז אפשר להיות גם בנתיב השמאלי.

קורה ואדם שנמצא על הנתיב השמאלי שוכח לרגע שהוא על השמאלי... ובמקרה כזה הנהג מאחורה שרוצה להתקדם מהבהב לו עם אורות גבוהים, אחרי פעם ופעמיים הוא מבין וזו לצד, ככה זה בדרך כלל.

אבל כמו תמיד יש את הנהגים הלחוצים שהם מתקרבים לרכב שלפניהם כזה קרוב שאתה יכול

יוצא עכשיו לעקיפה, אם אתה מתחיל לאותת... אתה מתחיל ללכת לכיוון הנכון... גם אם עדיין אתה במקום שלך האיתות הזה לכיוון הנכון מרגיע, ואם יש קטרוג על האדם זה גורם להוריד את הקטרוג הזה.

הסיפור קרה בעיר טנג'יר שבמרוקו, התגוררה בה משפחה יהודית, חג'ואל אבי המשפחה היה אדם ירא שמים שעובד לפרנסתו בנאמנות וכישר, היתה לו בת ששמה פוליקה, היא היתה צדיקה ובנוסף לזה היתה יפת תואר וטובת מראה.

אביה שלא שכח לרגע שהם חיים בין ערבים, שמר על בתו מכל משמר, ואמר לה, שכדי לשמור על עצמה, כדאי שלא תצא מהבית, שהשכנים הערבים לא יראו אותה.

באמת, הבת שמעה לאביה וכמעט שלא יצאה, הצדקות שלה התפרסמה בין יהודי טנג'יר על כך שהיא כמעט ולא יוצאת מהבית, החברות שלה היו באות אליה לבית והיו מתפעלות מחכמתה וצדקותה.

באחד הימים התרגשה ובאה צרה על משפחת חג'ואל, אחד מבני השכנים

לשמוע את הנשימות שלהם ☺ ואז הוא מהבהב לך בלחץ לחץ...

והנהג שלפני אם הוא נהג לא וותיק או לא מנוסה, מהלחץ הוא מתבלבל ויכול לעשות תאונה אם הוא עובר מיד לימין בלי לבדוק אולי יש שם רכב, ולכן קודם כל צריך לראות אם יש אפשרות לעבור לימין, ורק אחר כך לעבור.

אבל מה עושים עם הלחץ של הנהג ברכב מאחורה שמהבהב עם אורות גבוהים ונצמד בצורה מסוכנת???

יש פטנט מאוד פשוט: איך שאתה רואה שמהבהבים לך עם אורות גבוהים ישר תאותת שאתה רוצה לעבור, ואז תסתכל בנחת אם אפשר לעבור, והפלא הגדול שכאשר התחלת לאותת איתות לימין הרכב מאחוריך נ-ר-ג-ע!!! מה הסוד?????

התשובה היא: שכאשר הוא רואה ששמעת אותו ושהקשבת לו הוא כבר רגוע, הוא כבר לא יהבהב לך יותר עם אורות גבוהים.

לפעמים, בורא עולם מאותת לאנשים ב"אורות גבוהים" גם אם אתה לא

משהו הוא מסוכן הרבה יותר ממה שהוא נראה.

הם לקחו את הבת סוליקה, ושלחו אותה לקרובי משפחה שגרים בעיר אחרת כדי שלא יתפסו אותה, ואכן, לאחר כמה ימים הגיעו חיילי המושל לבית שלה עם צו מעצר.

האבא פתח להם את הדלת וכששמע שיש להם צו מעצר לסוליקה, אמר להם שסוליקה ברחה וגם הם ההורים שלה לא יודעים איפה היא נמצאת, החיילים נכנסו לתוך הבית והפכו אותו בחיפושים אחריה, הם חיפשו אותה ולא מצאו כלום ולקחו את האמא כבת ערובה עד שתמצא הבת.

השמועה על מעצרה של אמא של סוליקה הגיעה לבת סוליקה, שלא יכלה לשבת ברוגע כל זמן שאמא שלה נמצאת במעצר אצל המושל שהיה ידוע כאכזרי.

ולכן הלכה והסגירה את עצמה, והעיקר שישחררו את אמא שלה, אחרי שעצרו אותה, היא הובאה לבית המשפט בגלל שאותו שכן גוי העליל עליה שהיא התאסלמה ואחר כך

הערביים שהיה בן של אחד העשירים המקורבים למלכות, ראה במקרה את הבת של השכנים היהודים, ראה את סוליקה וגמר בליבו לישא אותה לאשה.

אבל להתחתן עם יהודיה לא היה בא בחשבון, ולכן כל מה שהיה צריך זה לאסלם אותה, ואז הוא יוכל להתחתן איתה, אבל למה שהיא תסכים???

האמת, שהוא ידע שזה לא יהיה קל, מי שמכיר את יהודי מרוקו יודע עד כמה שהם התעקשו על שמירת התורה והמצוות, זה היה בנפשם!!! אבל זה לא גרם לו לחשוב פעם שנייה, והוא הלך לאביו וביקש ממנו שידאג לו לחתונה עם הנערה של השכנים...

האבא הלך לשכנים, ואמר להם שהבן שלו רוצה להתחתן עם הבת שלהם, והוא רוצה שהיא תאסלם ותתחתן עם בנו, ואם הם לא יסכימו המצב שלהם יהיה גרוע.

לרגע אחד הם לא חשבו להסכים לו, ומצד שני הם ידעו שאם הוא אומר

המלכה ולא יחסר לה כלום, רק שתסכים להתאסלם ולהתחתן איתו.

אבל, היא עמדה בגבורה, לא כסף ולא זהב ישנו אדם מעקרונות הדת שלו, אוי לו למי שכסף וזהב משפיעים על עקרונות הדת שלו.

וכשראה הנסיך שהיא לא מסכימה בשום פנים ואופן, והיה בזה גם השפלה למלכות, כי כל מה שהם היו מציעים לה, לא היה מדבר אליה בכלל, וכולם ידעו את כל מה שהציעו לה, ועל כך שהיא מסרבת, ומצד אחד זה גרם לקידוש ה' גדול, ומצד שני זה הכעים עוד יותר את הערבים ואת בן המלך,

ולכן החליטו להמיר לה את העונש במקום למות בחרב, ימירו לעונש שיקשרו את השערות שלה לסוס ויגררו אותה עד שהיא תלך לעולמה...

למחרת, כאשר באו לקיים את גזר הדין המרושע, שאלו אותה: מה היא רוצה לבקש בקשה אחרונה???

אמרה להם: שהיא רוצה חבילה של סיכות בטחון.

חזרה ליהדותה, שזה אצלם עונש חמור עד כדי מוות.

כמובן שהשופטים הם מוסלמים והנטייה שלהם לא היתה לצדק כלל, ואת הטענות שלה שזה שקר אף אחד לא טרח לשמוע, בערך כמו שיש לנו את בית המשפט בארץ שבכל מה שקשור לדת אתה יודע שהפסיקות שלהם הם על אותו קו, ולא קשה לנחש מה הם יפסקו...

ואחרי ה"כאילו" משפט, גזרו עליה או שתתאסלם ותחזור לדת שהיא היתה, או שיוציאו אותה להורג, אמרה להם הנערה: יהודיה הייתי!!! ומעולם לא התאסלמתי!!! וגם אני לא אתאסלם!!! ולא מוות ולא עינויים ישנו את הדעה שלי.

השופטים גזרו עליה גזר דין מוות בחרב, כדי להוציא את גזר הדין לאור היה צריך שהמלך יחתום עליו, ולצורך כך לקחו אותה לעיר של המלך ששם היה מתבצע גזר הדין אחרי חתימת המלך.

כשהגיעו לשם ראה אותה הבן של המלך, והציע לה שאם היא תתאסלם היא תשלוט על כל מרוקו, היא תהיה

למה???. שאלו אותה.

אמרה להם: כדי שבזמן שהסוס יגרור אותה, היא תשאר צנועה ולכן היא רוצה לחבר את הבגדים עם סיכות בטחון לבשר... הם הביאו לה סיכות, והם רואים שהיא מחברת את השמלה לבשר ובכל סיכה שהיא מכניסה היא מקבלת על עצמה עול מלכות שמים, ואומרת "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד"

התחילו לגרור אותה ואז באמצע היא מבקשת לעצור, חשבו שהנה היא מתחרטת, ושאלו אותה: מה היא רוצה???. ורואים שאת הסיכות שיצאו מהבשר היא מחברת מחדש.

"מי כעמך ישראל" כזו מסירות על הצניעות, כזו מסירות נפש למען שמו יתברך, לא לחינם זכתה שהיו עולים לקברה לזכות בישועה, והיו רואים ניסים בזכות הצדקת "ללה סוליקה".

המון עקרות שנפקדו, חולים שנרפאו, הרבה אנשים שנושעו בזכות הצדקת שמסרה נפשה לכבוד בורא עולם.

זה למות על קידוש ה', אבל יש כאלה שהנסיון שלהם הוא לחיות על קידוש ה'.

בעשרה נסיונות של אברהם אבינו יש את נסיון העקידה.

ולכאורה לא מובן למה הנסיון הזה נקרא נסיון של אברהם ולא נסיון של יצחק???. הרי הנסיון היה של יצחק שהיה מוכן למות למען הקב"ה???

זה נראה כאילו יצחק עובד מתאמץ, ומייחסים הכל לאברהם.

והתשובה: שליצחק זה היה נסיון חד פעמי, אבל לאברהם זה היה משהו שהוא אמור לחיות עם זה יום יום, והרבה יותר קשה לחיות על קידוש ה', כיון שזה פוגש אותך הרבה יותר, מאשר למות על קידוש ה' שזה פוגש אותך רק פעם אחת.

כל אדם שמקבל על עצמו איזו קבלה, איזו התקדמות תורנית, וזה עקבי ויום יומי, זה נקרא שהוא חי על קידוש ה'.

מכתא שלי שתחיי אמא של אבי מורי שליט"א שכל הזמן רק מברכת שבזכות התורה הקדושה ישמור אותך ואת הילדים שלך, יש לה נוסח קבוע בברכות עם מנגינה משהו ייחודי.

ברטיסיה מנוקבת

"ובקצרכם את קציר ארצכם לא
תכלה פאת שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר
תעזוב אותם אני ה' אלהיכם" [כ"ג
כ"ב]

רש"י מפרש: "תעזוב אותם" הנח
לפניהם והם ילקטו, ואין לך לסייע
לאחד מהם.

"אני ה' אלהיכם" נאמן לשלם שכר.

ולכאורה תמוה, הרי בעל השדה
מבקש כאן רק לסייע לעני, וחוזן מזה
שהוא נותן לעני לקחת את הלקט,
שכחה ופאה הוא רוצה גם לעזור
לעני, ולמה עזרה זו נאסרה עליו
???

והתשובה: שירדה התורה לדקות
המחשבה הקטנה של האדם, כי מן
הסיוע הזה שהוא מבקש להושיט
עזרה נודף ריח של עצמיות, הוא
רוצה להפגין שהוא כאן בעל הבית.

מה שמניע אותו לעזור כאן, זה בגלל
שהוא מרגיש שהוא נותן את זה, וזה
בזכותו...

ואיך שהיא חיה בצניעות ונוהרת על
הכיסוי ראש ולא ויתרה גם כשהיתה
במצבים קשים.

גם שהיתה מאושפזת בבית חולים מה
שהיה מעסיק אותה זה היה כיסוי
הראש שלא יפול... איי, איי, איזו
צניעות!!! לא לפני 1000 שנה, מה"כ
לפני דור אחד אנשים היו עם צניעות
ועם פשטות שהיום נדיר למצוא.
והסכימה שיטפלו בה רק אחיות.

הצניעות אצלם זורמת בעורקים.

בזמנים שהיתה צעירה כל שבת היתה
בתענית דיבור עד שהילדים בקשו
ממנה שהם באים לשבת וקשה להם
שהיא לא מחליפה איתם מילים ורק
אז הפסיקה.

לא פלא שזכתה להעמיד דור מפואר
של תלמידי חכמים זכתה לבנים
חתנים ונכדים תלמידי חכמים ומזכי
הרבים.

ספריהם בשמם, ולא היו מניחים לכתוב את השם שלהם על הספרים שהוציאו, זה מתבטא בכך שלא מוזכר מי חיבר את תורת כהנים, מכילתא, תיקוני עולם, מסכת סופרים, לא כתבו בפנים את שם המחבר כדי שלא יהנה בעולם הזה, ויפגום משכרו לעולם הבא.

ובסימן פ"ד כותב ה"ספר חסידים": "אל תשמח לבך אם יכבודך, כי לפי הכבוד וההנאה שיש לו לאדם בעולם הזה על מעשיו, מנכין לו מהזכויות שלו לעולם הבא".

מסופר על הרב שך זצ"ל: שבסוף ימיו התבטא פעם במה אני אבוא לעולם הבא? אמרו לו: הרב, אתה יש לך את הספרים "אבי-עזרי" שחיברת, ואת ישיבת פוניבז' שאתה מוסר בה שיעורים.

אמר להם הרב שך: על כל זה קיבלתי כבוד, וזה כמו כרטיסיה מנוקבת.

במצוות הצדקה, כשאתה נותן צדקה, אז עדיף שתיתן בצורה מכובדת שהעני לא יראה אותך, ככה הוא מתבייש פחות.

לכן התורה אומרת שמיוע כזה הוא אסור!!! כיון שהעני ינזק מזה, וירגיש גם לא נעים לקחת, לכן תן להם ללקוט לבד את הלקט, שכחה ופאה, כדי שירגישו שבורא עולם נתן להם את זה ישירות ולא דרך יד שנייה.

התורה דואגת שהבעלים לא יתבלט כאן, משום שהבעלים האמיתי זה בורא עולם, והבעלים של השדה צריך להרגיש שהוא נותן לבורא עולם שהוא נותן לו פי מיליון... ולא שיחיה בהרגשה שהוא עושה טובה לבורא עולם והעולם עומד בזכותו.

באופן נוסף ניתן להסביר מדוע התורה מקפידה על העשיר שלא יסייע לעני.

משום שאם העשיר ירד לשדה ויעזור לעניים, כולם יגידו לו תודה רבה על כל מה שהבאת לנו, והוא יקבל הרבה כבוד על המצווה הזו, ויורידו משכרו לעולם הבא, והקב"ה חפץ בטובתו של העשיר שלא יתבזבז לו על שטויות, ולכן ציווה לעשיר שלא יבוא לסייע לעני ולגר ללקט.

מוכא בספר חסידים [סי' שס"ז] שלכן חכמים הראשונים לא היו כותבים את

הם נשארו והוא אירח אותם, ואמר להם שהם משלמים על הכל, אבל הוא יעשה להם מחיר טוב על כל מה שהם מזמינים מה שנקרא מחיר קבוצתי.

[היום אתה יכול לראות באתרי הנופש אדם שבא ורוצה מחיר קבוצתי שואלים אותו כמה אתם בקבוצה? אני אשתי ושישה ילדים 😊].

ולכן כל מה שהם רוצים אפילו תמורת פרוטות מועטות הוא מוכן לעשות, הם רק שמעו את המחיר הזול, והרשו לעצמם לבקש ארוחת ערב מכובדת שעלתה רק כמה שקלים...

וכן כל דבר שהם היו מבקשים, הוא היה אומר להם סכום מצחיק, והם היו רגועים שהוא מקבל על זה כסף, ובגלל זה הם לא חששו מלבקש כיון שהם משלמים והוא נהנה והם נהנים.

הם רצו לשלם לו, ואז הוא אמר להם: מחר לפני שאתם תלכו תשלמו לי על הכל, ואכן, למחרת כשבאו ללכת לאחר שהזמינו כמעט כל מה שרק היה אפשר להזמין והכל בגרושים...

בנביא [שופטים י"ג כ"א] מסופר: על המלאך שבא לבשר למנוח ואשתו על הולדת בנם, ואז כתוב שהמלאך נעלם, ואחר כך כתוב: "אז ידע מנוח כי מלאך ה' הוא" מדוע רק אחרי שהוא נעלם ידע מנוח כי הוא מלאך???

והתשובה: כי אדם רגיל אחרי שהוא עושה לך טובה הוא מקרקר אחריו שתגיד לו יישר בה, הוא לא מתרחק, אבל ברגע שהוא ראה שגם אחרי שהוא עשה לו טובה הוא נעלם, אז הוא הבין שהוא בעצם מלאך ה'.

מחיר קבוצתי

מסופר על ר' ישעיה: שהיה מתלמידי הגר"א והיה גר בעיירת זכוביץ', ויום אחד כאשר עברו מספר סוחרים דרך העיירה שלו, הוא הפציר בהם שישארו, הם חשבו שכנראה אין לו קליינטים ולכן הוא מפציר בהם להישאר.

גנב או צדיק?

"ויניחוהו במשמר לפרוש להם
על פי ה' " [כ"ד י"ב]

מבואר שאת ה"מקלל" הניחו בנפרד
מה"מקושש" שדינו היה ידוע שהוא
במיתה, והניחו אותו במשמר עד
שידעו מה דינו.

אומר ה"שפתי חכמים" מדוע לא
הניחום ביחד???

והתשובה: שהתורה חסה על המקלל,
שאם ישימו אותם ביחד הוא עלול
לחשוב שדינו במיתה, ואם העונש
שלו הוא אחר אז סתם הפחידו אותו.

מדהים!!! מדובר כאן על מקלל את
ה', והתורה חסה עליו שלא לגרום לו
פחד שלא מגיע לו, אפילו צער כזה
אם זה לא מגיע לו התורה לא רוצה
לגרום לו אותו.

מסופר על ר' העשיל מקראקא:
שהלך לחתונה לשבת שלפני החתונה,
וסדרו לו בית לשהות שם בשבת, הוא
ישב שם ביום שישי ולמד במרפסת,
ואז הוא קולט ששמו את העיסה
שהכינו לשבת בבית של חמיו בחצר,

באו לשלם לו, אמר להם שהוא לא
רוצה שום תשלום, והכל היה אירוח
בחינם, אבל אמרת לנו שזה בתשלום
מוזל?! אם היינו יודעים שזה בחינם
לא היינו מטריחים אותך, אמרו לו
הסוחרים.

אמר להם: לכן לא אמרתי לכם שזה
בחינם, כיון שרציתי שתרגישו בנוח
לבקש, ושתרגישו שאתם משלמים
ולא תתביישו לבקש, היום אם
ישראלי משלם לאיזה מלון, כאשר
הוא יוצא הוא יקח גם את הברזים,
למה?? מה זאת אומרת למה, הוא
יגיד לך: שילמתי! ☺

מספרים על בעל ששאל את אשתו,
תגידי את זוכרת באיזה בית מלון היינו
בחופשה האחרונה? אמרה לו תחכה
רגע אני יכולה להגיד לך לפי מה
שכתוב על המגבות.. ☺

אליהם ואיך שראו אותו אמרו: מה הוא עשה?????

אמרו להם: תפסנו אותו גונב מקופות הצדקה, מה???? לא יכול להיות! אין מצב! הוא כזה צדיק! שמענו עליו הרבה דברים טובים, איך יכול להיות?????

בקיצור, היו למשפחה כאלה פדיחות שהחתן שלהם גנב, אמרו לו שילך לישון בבית הכנסת, ואחרי שבת אמרו לו שאין על מה לדבר... ושלחו אותו כבושת פנים, ואמרו לכת שלהם: את צריכה לעשות מסיבת הודיה, שבורא עולם הציל אותך מבחור כזה גנב...

ואחרי שהגיע לעירו, שאלו אותו הוריו: למה הוא עשה את זה? הם ידעו שהוא לא גנב, והוא לא צריך את הכסף של קופות הצדקה, והיתה לו כוונה נסתרת, ושאלו אותו מדוע הוא עשה את זה????

סיפר להם שהוא ראה איך היא התאכזרה לתרנגולת, שכל חטאה הסתכם בכמה קרקורים בבצק, והוא לא יכל להרשות לעצמו להתחתן עם כזו אשה, ומצד שני הוא לא רצה

ואחת התרנגולות עלתה על העיסה, והוא קולט את מי שמיועדת להיות כלתו שהיא תופסת את התרנגולת ומטיחה אותה ברצפה באכזריות, ומכוח הזריקה שלה התרנגולת מתה, הוא ראה את זה והחליט שאין מצב שהוא מתחתן איתה, אם היא כזו אכזרית ומסוגלת לעשות כזה דבר, הוא לא יכול לחיות עם כזו אשה.

אבל יש לו בעיה, אם הוא יבטל הוא יגרום לבייש אותה, ובשום פנים ואופן הוא לא יכול לעשות את זה, ואז עלה לו רעיון גאוני: הוא הלך כחצי שעה לפני הדלקת נרות לבית הכנסת, היו שם כמה לומדים, הוא התקרב לקופות הצדקה והתעסק איתם ועשה קצת רעש כדי שישמו לב אליו.

הסתכלו עליו והנה הם רואים אותו לא פחות ולא יותר שהוא מנסה לקחת כסף מהקופות, קפצו עליו וצעקו לו: גנב, גנב, והוא בשביל להשלים את המשחק ניסה כאילו לברוח ורצו אחריו עד שתפסו אותו.

שאלו: מי הוא? כי הוא לא מוכר להם מהעיירה, עד שאחד אמר נראה לי שזה החתן של משפחת הלכו

אחד, שאני מוציא אותך מהבור, ושניים, שתהיה החתן שלי.

אחרי כמה שעות בא והוציא אותי מהבור כמו שהבטיח לו, אמר הבחור לחבירו: שהמלך עכשיו יקח אותי לחתן, אמר לו: נראה לך, שהמלך יקח אותך לחתן??? אמר לו הבחור: אם הוא קיים את ההבטחה שלו הראשונה והוציא אותי מהבור, הוא גם יקיים את הבטחתו השנייה ויקח אותי לחתן.

כך היה עם עם ישראל, כשהיו במצרים בורא עולם שלח להם את משה ואהרן, שיגידו להם שהוא יוציא אותם ממצרים, ואחר כך יבחר בהם להיות לו לעם הנבחר ויתן להם את התורה.

וברגע שעם ישראל ראו שהוא מקיים את ההבטחה הראשונה שלו שהוציא אותם ממצרים, מיד התחילו לספור עד לקבלת התורה, כיון שעכשיו הם בטוחים שיקיים את ההבטחה השנייה.

לפגוע בה, והוא העדיף שהיא תבטל את החתונה ולכן הוא עשה את עצמו כמו גנב, ואז כשתפסו אותו, ומשפחת הכלה ראו את זה מיד ביטלו את השידוך.

העדיף ר' העשיל שהוא יתבייש ולא הכלה תתבייש.

הבטחה של מלך

"וספרתם לכם ממחרת השבת...
תספרו חמישים יום" [כ"ג ט"ו-ט"ז]

מה העניין שמזכירים מיד אחרי שיוצא הפסח, במוצאי יו"ט ראשון כבר סופרים "ספירת העומר"????

ענה על כך אבי מורי שליט"א: במשל יפה למלך שהלך לצוד ביער, ופתאום שמע קול חלוש התקרב וראה בחור שנפל לבור ומתחנן שיוציאו אותו, שאל אותו המלך כמה שאלות וראה שהוא בחור חכם, אמר לו המלך: שני דברים אני מבטיח לך:

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה:

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי הי"ו ○○○
נורית בת רומיה תחי' ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה תחי' ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
מו"ח הרה"ג רפאל אדרי שליט"א הצדיק מרעננה ○○○
ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו ○○○
לזיווג הגון ישראל עמר בן תמר הי"ו ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן ○○○
לע"נ ○○○

הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי שליט"א ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
מושה סרג' בן אורידה ז"ל לבית עטיה ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים

הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי

כהן הי"ו

איתמר ואסתר

אילו הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר